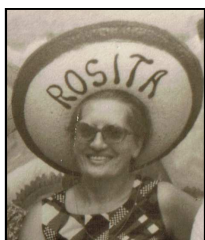

Anna Maria Theodora Jacoba Keijsers
“ONS ANNY”
 1926-2009

Zuster, Schoonzuster, Tante, Oud Tante,
 Een vrouw waar je van op aan kon, en die meeleeftde met alles wat er gebeurde. Ze was leergierig, reislustig, bescheiden en trots.
 Ze heeft de ziekte van Parkinson twintig lange jaren op een moedige en waardige manier getrotseerd,

IN MEMORIAM

A TRIBUTE TO MY ONLY SISTER.

Anny was dertien toen ik werd geboren. Ze was de oudste van vier kinderen in ons gezin. Door de ervaring van de oorlogsjaren, voelde zij zich nauw betrokken by het opgroeien van haar jongere broers en zuster. Onze ouders zagen haar jong voor volwassen aan. Ze wilde het beste voor ons allen, maar kwam daardoor niet toe aan haar eigen talent. Ze haalde in Roermond in 1943 het middenstandsdiploma, maar door de oorlog kwamen haar plannen in de knel. Zij was echter erg betrokken bij alles wat om haar heen gebeurde en nam de moeite om zoveel mogelijk kennis op te doen buiten een formele studie. Ze was in hetzelfde kosthuis als evacuee als haar aanstaande man Piet. Na de oorlog bleef zij thuis op de boerderij en hielp onze ouders. Zij trouwden in 1956, en woonden 45 jaar in hetzelfde huis in Wellerlooi. Zij kwam als eerste bezoeker na mijn emigratie naar California in 1965, zeven maanden na mijn vertrek uit Nederland en was daar toen mijn eerste dochter, Daphne, geboren werd. Piet en zij hielden van California, en hadden plannen om te emigreren, maar dat is nooit tot uitvoering gekomen. Ze kwamen vele malen naar California en waren als kind aan huis bij ons. Onze ouders bouwden een bejaardenbungalow aan hun huis vast, en woonden bij haar van 1965 tot 1975. Pap overleed in 1973, en Mam ging naar Eldershove in Julie, 1975. (Ook zij kwamen vele malen naar California, twee keer zelfs van October tot Maart). Anny verhuurde kamers aan Engels personeel van Laarbruck, voornamelijk om zo het engels goed te leren. Mijn dochters Daphne en Colette waren erg op haar gesteld. Anny had een veelzijdige interesse, leerde orgel spelen, haalde het typediploma, en nam bridge-les waar ze jaren lang plezier van had. Ze wilde alles proberen waar ze de kans voor had. Anny woonde alle familieaangelegenheden bij en was nuw betrokken bij lief en leed. Er was niet veel werkgelegenheid in het dorp. Anny hielp jaren lang bij Welvaart in the bloemenkassen, en deed dat met plezier. Omdat ze goed engels sprak maakte ze gemakkelijk vrienden in California en correspondeerde met hen totdat het niet meer kon. Ze droeg haar steentje bij aan het dorpsleven en was bestuurslid van Unisono en de vrouwenbond. Ze genoot van de uren in the bibliotheek en las zelf erg veel. Haar diagnose van de ziekte van Parkinson werd gesteld in 1990. De verschijnselen bleven onbeschrijfelijk:, spierstijfheid, vertraging,,slapeloosheid,geheugenproblemen,verwardheid,ze zag alles dubbel, en was altijd erg duizelig. Haar medicijnen schenen nooit goed ingesteld te zijn en de bijverschijnselen van de medicijnen werden nog erger dan de ziekte zelf. Een meningsverschil tussen huisarts en specialist kwam niet ten goedde van haar. Ze leed in stilte en had moeite haar gevoel te uiten. Ze werd depressief. Piet stond haar in alles bij en is tot aan zijn dood bezorgd geweest om zijn "Toetje". Nadat ze samen met Piet naar Maasduinen Staete in Bergen verhuisden, verergerde haar ziekte langzaam, en kon ze niet op het appartement blijven samen met Piet omdat ze meer verzorging nodig had. Ze kwam op de wachtlijst voor de groepswoningen. Extra hulp was nodig om haar in Bergen te houden tot dat er een opening was. Nadien werd Piet erg eenzaam, en was bedroefd. Het begon er op te lijken dat hij ook verplaatst moest worden, en misschien naar een andere plaats omdat hij niet op de afdeling bij Annie geplaatst kon worden. Meer extra hulp werd ingeschakeld om hem bij te staan, totdat ook hij op de afdeling van Annie terecht kon. Mijn dank gaat naar allen die mee werkten om dat te verwezelijken. Namens hun beiden hartelijk dank aan allen die hun niet vergaten. Tijdens mijn wekelijkse telefoongesprek op zondag liet Piet toch menige traan om degenen die hij had verwacht maar niet kwamen. Anny kon hem helaas niet meer troosten. Maar zijn gemoedstoestand veranderde toch steeds weer, wetende dat morgen weer een van zijn "vrouwleu" kwam. Het is goed zo. Wij zijn allen blij dat zij beiden nu de rust hebben gevonden, en in gedachte blijven zij er bij.

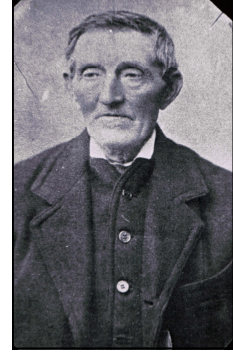
Jose.

Van Meijel familie Venray 1925

Allegonda Lemon
1837-

Peter van Meijel
1835-1927

1920
25 jarige bruiloft
Keijsers, van Meijel

Opa Geenen
1872-1963

Oma Geenen
1879-1968

Opa Keijsers
1866-1940

Oma Keijsers
1865-1924

Mam, 1899-1982

Pap 1894-1974

Eerste foto van Anny als baby in the armen van Mam

Schooljaar 1933

W.M. H.F. SCHOON TE WIELLEBEG																																																																																																				
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1. De naam	2. De naam	3. De naam	4. De naam	5. De naam	6. De naam	7. De naam	8. De naam	9. De naam	10. De naam	11. De naam	12. De naam	13. De naam	14. De naam	15. De naam	16. De naam	17. De naam	18. De naam	19. De naam	20. De naam	21. De naam	22. De naam	23. De naam	24. De naam	25. De naam	26. De naam	27. De naam	28. De naam	29. De naam	30. De naam	31. De naam	32. De naam	33. De naam	34. De naam	35. De naam	36. De naam	37. De naam	38. De naam	39. De naam	40. De naam	41. De naam	42. De naam	43. De naam	44. De naam	45. De naam	46. De naam	47. De naam	48. De naam	49. De naam	50. De naam	51. De naam	52. De naam	53. De naam	54. De naam	55. De naam	56. De naam	57. De naam	58. De naam	59. De naam	60. De naam	61. De naam	62. De naam	63. De naam	64. De naam	65. De naam	66. De naam	67. De naam	68. De naam	69. De naam	70. De naam	71. De naam	72. De naam	73. De naam	74. De naam	75. De naam	76. De naam	77. De naam	78. De naam	79. De naam	80. De naam	81. De naam	82. De naam	83. De naam	84. De naam	85. De naam	86. De naam	87. De naam	88. De naam	89. De naam	90. De naam	91. De naam	92. De naam	93. De naam	94. De naam	95. De naam	96. De naam	97. De naam	98. De naam	99. De naam	100. De naam	

Altijd de beste in haar klas

Anny (rechts) met nichtje Annie Geenen

Schooljaar 1936

1944 Anny staande links op de bruiloft van Tante Marth en Oom Huub.

Anny (links) Mie van Doorn (rechts)

1944 Any rechts) nichtje Annie Geenen (links)

Day by day by Marie-Jose

1946 Oogsttijd

1947 Harken op Zaterdag

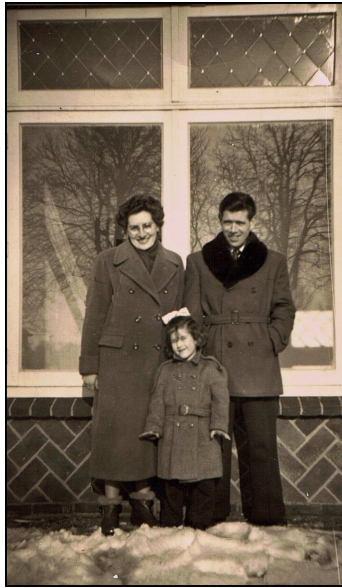
Oogsttijd. Rechts Anny, midden Pap, links neefje Frans Arts

1953 Op de boerderij

Melkcursus

Winter!!

Scheveningen

1953 Met Pap onder de kersenboom

1954 Op de fiets naar Beugen om Jose op kostschool te bezoeken.

1955 Meikersen, zo van de boom

Geregeld op bezoek by Oom Toon en Tante Lenie op kasteel Chaloen in Valkenburg

Op stap met Unisono

Met Truus en Jan Derks

Zomer op de boerderij

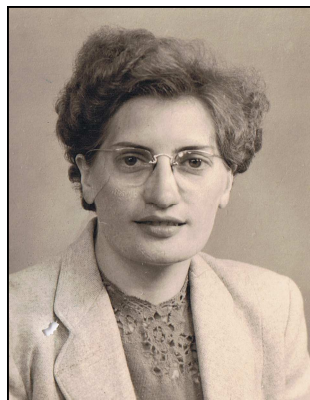
Met aanstaande schoonzusters.

Militaire vrienden van Frans op bezoek

1956 Voor de wet getrouwd

Trouwdag 16 May 1956

1957 In en om hun nieuwe huis.

1961

Heel veel dagtochten,
week-enden,
korte en lange vacaties !

....en ieder jaar kermis!

1963, Pic-nic op de Hamert

1962, Verloving Jose en Gerard.

1964, Ameland

1963 bruiloft Jose en Gerard,

Carnaval, ieder jaar weer!

1965, Eerste keer in California

1965 Doopfeest Daphne, California

Vele malen naar California

1975, Eldershome, Well

1970 tuinfeest thuis

1967 Luau in California

1970 Rondvaart Amsterdam

1987 Op een Californisch veebedrijf

Onassis ?

Altijd veel bezoek, hier Frans en Wilma Tem-

1977, Keijsers familiereunie

1986,
Vermont,
U.S.A.

1974 Mexico

1990, Normandje, Frankrijk

1986,
Pennsylvania,
U.S.A.

1977 Las Vegas, U.S.A.

1986, Quebec,
Canada

1979, Grand Canyon U.S.A.,
met Frans en Huber Geenen

1977
Disneyland,
California

1980

1974
Grand
Canyon
U.S.A.
met Elly
en Sjaak,
Jose,
Gerard en
kinderen

1989, McGovern feest in Broekhuizenvorst.

1983, Na de storm.

1996, Doopfeest Bob. Ze was niet altijd zichtbaar maar wel aanwezig.

1990, Bruiloft Angelique en Toine

1981- 25 jarige bruiloft

1986, Piet gaat met pensioen

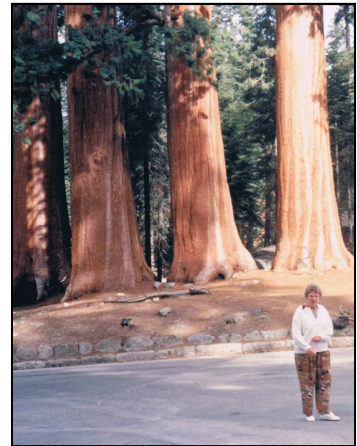
1992, Monterey California.

1992, Palm Valley Country Club, Palm Desert, California

1989 Bruiloft, Daphne en Andy.

1992, Sequoia, California.

1992, Palm Desert, California

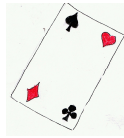
Vele jaren lid van de bridge club.

Vele jaren lid van Unisono

Vele jaren vrijwilligerswerk bij the bibliotheek

1994 Doopfeest Ashley, California

1994, Lunch bij Ans en Ton, California

1994, Laguna Beach, California.

1994, Piet's 70ste verjaardag.

1997, Honolulu, Hawaii U.S.A.

1996,
40 jaar
getrouw
d.

1997, Op de Queen Mary in Long

1998, thuis

St. Valentijns dag. Hernieuwing
van trouwbeloften op de Grand
Princess in de Caribische zee.

1999, Bij het
huwelijk van
Jose en Frans,
op het
cruiseschip de
Grand Princess
in the Cari-
bische zee.

1998, thuis

2000, Dagje Valkenburg. Op bezoek bij neef Bert(links) en Antoon (beneden). Annie's energy wordt duidelijk minder,

1999, Op bezoek bij Fons en Jose in Uilvenhout.

2000, Thuiszorg komt een keer in de week.

2000, Zorgelijk over wat de toekomst zal brengen.

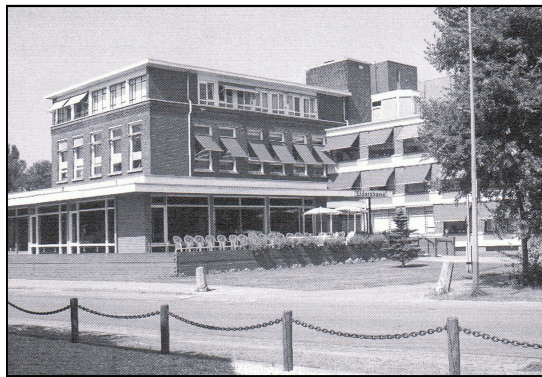

2000, Vele uren planning. Wat nu? Een recommendatie komt binnen, een Yugoslavisch echtpaar komt wonen in Pap en Mam's huis. Zij zal voor Anny zorgen, hij voor de tuin.

2001, Het buitenlandse echtpaar laat verstek gaan. Piet wordt opgenomen met een hart aanval. Annie kan niet alleen zijn. Haar ziekte is verder gevorderd dan bekend bij de familie. Thuiszorg heeft geen personeel voor 24 uur verzorging. Ze wordt opgenomen in Schuttersveld in Venray. Ze zijn niet meer in staat naar hun huis terug te keren. Ze gaan tijdelijk naar Eldershome in Well, totdat het nieuwe bejaarden tehuis klaar is in Bergen, maar dat duurt nog een jaar.

2001, Ze passen zich aan, maar wat moet er met het huis? Hun zorg is minder als Jose en Frans en dochters het kopen. Zo hebben ze nog aantallen jaren de mogelijkheid om er terug te komen; ze hadden er ook bijna 45 jaar gewoond. Zo hebben ook Jose en haar family nog wat langer kunnen genieten want ook zij was er 35 jaar op vakantie gekomen. Piet en Anny werden nogmaals Boeren bruidspaar met carnaval in het bejaardentehuis.

Ze maakten plannen voor hun 45 jarrige bruiloft. en vierden het met familie en vrienden in the Boogaart te Geijsteren.

2002, Beneden, De Paashaas op bezoek in hun oude huis.

2002, Ze verhuisden naar een mooi appartement in Maasduinen staete in Bergen.

2003, verjaardagen werden in hun bekende omgeving gevierd.

2004, het lopen gaat steeds moeilijker,

2004 Bij Koos in de tuin, Het blijft steeds moeilijker gaan !!

2004, Een rolstoel van nu af aan is noodzakelijk.

2005 De verzorging in Maasduinen Staete is geweldig. Maar Anny can niets meer zelf doen. De extra aandacht van Mariet, Lea en Mien hebben haar onmenselijke leed verzacht. Zonder deze persoonlijke extra aandacht zouden Anny en Piet's laatste jaren heel zeker ondraagelijk zijn geweest.

2006, Met de extra hulp konden Anny en Piet toch nog deelnemen aan familie activiteiten. Hier op een zonnige middag in hun bekende omgeving.

2007, Afscheidsparty met de familie van hun huis. Nog een laatste keer door het bos.

2008, Annie en Piet zijn eindelijk op dezelfde afdeling. De zorg dat ze niet samen konden zijn is nu voorbij.

2009

2009, Piet is overleden, maar het is niet te peilen of Anny er iets van vernomen heeft. We proberen nog uit te vinden of ze iets herkent uit het levensloop boek van Piet. Ze ziet een foto uit Las Vegas van 1977, en zegt:

"Dat is lang geleden"

Maar verder geen reacties op meer vragen. Ik denk aan de tijd voordat deze afschuwelijke diagnose werd gesteld. En herhaal stil haar woorden:

'Dat is lang geleden"

Anny, iedereen die je kende heeft op zijn of haar manier met je meegeleefd, en vond het erg dat jou dit overkwam.

~~Wie kon geloven, dat jouw jonge heldere hersenen zo verstek zouden laten gaan. We weten niet wat de oorzaak is en we weten niet wat de kuur is. Hopelijk wordt dat in de toekomst anders.~~

Ashley, de dochter van jouw petekind Daphne, heeft door de ervaring jouw zo te zien, besloten haar study te richten op stem cell onderzoek, om op die manier mee te kunnen werken de oorzaak en kuur voor de ziekte van Parkinson te vinden.

Anny, jouw heengaan raakt me erg, maar ik ben dankbaar dat met de hulp van Erwin en Daphne ik je nog even heb gezien via webcam. Ik dacht ook aan de flikkering in je ogen te zien dat je mijn stem nog herkende. Ik hoop het.

Lieve zuster, je hebt meer en langer geleden dan menselijk is. Wij zijn dankbaar dat de rust nu over je gekomen is.

Jose.